

A **D**
 *: Můj kamarád je od novin, otevřená hlava,
E7 **A**
 chtěl, abych nechal ptákovin a básně začal psát,
D
 prej dívat se už nemůže, jak obchází mě sláva
A F#mi Hmi E7 A
 ať píšu, že mi pomůže a zveřejní je rád.

- Hmi**
 1. Tak všelijaký chytrosti si přemílaje v mozku,
E7
 nad lahví inspirace, co jsem koupil u kiosku,
G
 pak ohryzanou tužkou, nežli změnil jsem se v trosku
Hmi E7 A
 já namaloval hned pár duchaplnejch vět.
2. Že nikdo není bez chyby a chybovat je lidský,
 že není proč se dluhů bát, ty mají dneska všicky,
 že holka nemá vypadat vyzáble, rachiticky,
 nebylo celkem nic a vešlo se tam víc.
3. Že i s diplomem na hlavu je nutný dál se učit,
 že za lásku a počasí nemůže nikdo ručit,
 že zbejvá makat jako ďas, když nechce nikdo pučit,
 já krasopisně psal a slůvka neškrtal.
4. Že lepší je si zpívat, nežli rvát se cestou s flámu,
 a marný sliny polykat u snědenýho krámu,
 že sám pak těžko vylejzá, kdo vykopal ti jámu,
 a když mi došel dech, řekl jsem si: Už to nech!
5. Když čet mý pravdy životní, pěkně to s ním seklo,
 ty verše byly prvotní a proto žádnéj med,
 já nenechal je v šuplíku aby se jednou řeklo:
 Byl představitel básníků, co nedobyli svět.